

FOAIA DE DUMINECĂ

A ȚIARULUI „DREPTATEA“.

Editor: **Dr. Cornel Diaconovich.**Redactor responsabil: **Dr. Valeriu Branisce.**

Prigonirea școalelor noastre confesionale.

Lumea toată o știe astăzi, că stăpânirea din Pesta vré se facă și cu sila se vorbească limba ungurească toți oamenii, toate milioanele de suflete din această țeară, cari nu sunt Maghiari.

Din această pricină stăpânirea orbită de patimă lucră din resputeri și pe toate căile drepte și strâmbe, ca se facă școli comunale sau de stat și kisededovode pentru ca se slăbească, se strice școlile confesionale, in care copii nostri se cresc încă in sfânta credință a părinților nostri și in dulcea limbă a maicei noastre.

Cu un cuvânt stăpânirea acestei țeri, in cari sunt mai multe popoare, este pentru unii mumă și pentru cei mai mulți ciumă și vré cu tot adinsul se maghiarizeze toată lumea din țeară.

Toate popoarele sunt necăjite asupra stăpânirii și a uneltelor ei pentru sila și vrășmășia cu care lucră. Mai ales milioanele de Români s'au înderjît de moarte pentru goana și prigonirea turbată și nelegiuită ce s'a pornit de un timp incoace in cele mai multe locuri contra școalei române confesionale.

Poporul român a spus in toate adunările sale bisericesti și lumesti, că ține una cu capul la școala sa confesională și nu-i mai trebuie și școală comună sau școală de stat. De ce nu-i trebuie? Nu-i trebuie pentru că cheltuelile și a acestei școli comunale eară numai din punga sa o scot, mai iute și mai aspru, dară n'are ce porunci la acea școală și nu are drept poporul se aleagă prin sinod pe învățetoriul școalei comunale. Nu-i trebuie școală comună, pentru că in acea școală învățetoriul străin sau păgân nu este silit se crească români, creștini buni și luminați, ci va crește niște corcitură in limbă și in simțire, adecă va âmbra poate că chiar se crească maghiari din copiii nostri, din copiii de plugari români. Românului nu-i trebuie școală comună, pentru că nu vrea să se lapede de credința sa și de limba sa, nu vré să se facă maghiar. Nu-i trebuie școală comună Românului, pentru că această țeară este și a Românului, și Ungurul după lege nu-i slobod se aibe nici un drept mai mult ca alt popor din țeară.

Dacă dară Românul plătește din punga sa pentru școală, fie prin cult fie prin darea împărătească, atunci el mai bucuros dă bani pentru școala sa confesională-națională română, de cât pentru școala comună.

Amăgitorii și nepretenii spun, că nu po-

porul, ci satul plătește școala comună. Aceasta este o scornitură, un neadevăr. Poporul este satul și tot din punga și agoniseala poporului s'a plătit și se va plăti și școala comună. In loc de două plătiri poporul mai bucuros plătește odată și anume pentru școala sa românească unde ii se cresc copii săi românește și unde el alege pe învățetoriul plătit din punga sa.

Românul care nu vede aceasta este sau slab de minte sau stricat la inimă și la suflet.

Stăpânirea crede că Românii sunt fricoși, că sunt trândavi și că nu cunosc legile și drepturile lor. Și știm că stăpânirea își încearcă norocul apoi, se smulgă cum va pute școala confesională română din mâna poporului, creștând că va putea face ca poporul să se invoiască a face și școală comună in spinarea școalei confesionale. Stăpânirea știe că unde se va face școală comună, prea ușor se poate întempla se peară școala confesională, românească.

Și mai știm, că de la stăpânire a venit porunca la slujbașii din jos in țeară se încearcă intre Români facerea școlilor comunale.

In multe locuri slujbașii au și încercat in tot chipul să facă voia ministeriului. Inse au pățito amar in toate satele unde preotul și poporul, unde antistia și reprezentanța comună au stat ca zidul umer la umer și cu legea in mână și-au apărât drepturile sfinte și întărite de capul incoronat al împărăției întregi. Și slujbașii n'au putut isbuti și s'au mai lăsat de încercările lor, cari au tulburat toată liniștea oamenilor și pacea comunei.

In nici o parte a țerii intre Români inse nu se fac aceste încercări doară așa de cu sila pe față, cu așa mare indresneală neobraznică și cu atâta batjocură a legii, ca cum se întemplă aceasta de un timp incoace in cercul românesc al Recașului din comitatul Timișului.

Din multele rapoarte ce am primit până acuma și se pare că căpetenia aceluia cerc și-a pierdut creerii sănătoși din cap, și își vine a crede, că l'a apucat turbul pentru școalele comunale chiar și in comune ca d. e. in Chiseteu, unde este școală frumoasă confesională, și corespunzătoare legilor; unde Românii sunt oameni de omenia, deștepți, lucrători, iubitori de biserică și de limba lor și unde acesti Români de omenia fie cât de bogăți sau fie cât de săraci bucuros jertfesc tot ce pot pentru școala lor confesională românească, că-ci in tot Chise-

teul numai un Ákoș găsești, dar alt Român nu este care se lucre contra bisericii sale sau să se lapede de neamul său românesc și de limba sa românească.

In acest sat de frunte, la care se uită toate satele dimprejur, in Chiseteu încearcă acuma in chip de bașibojuc fluștoreul bătăuș vestit de la Recaș se facă școală comună fără ca se fie lipsă, fără ca se o ceară comuna.

Nu-i rușine acestui cap netrebutit se încearcă cu minciuni, cu înșelăciuni și cu amăgiri se scoată din fire pe oameni. Nu se sfiește a muia pe reprezentanți și pe slujbași prin amenințări, prin vrajbe și prin terorizări ca să se invoiască la facerea școalei comunale. Ci acest necinstit cutează chiar și prin hulirea preotului și prin batjocurirea slujbelor sfinte și a tainelor bisericii creștine in fața poporului se-și ajungă scopul său, numai ca se facă voia și plăcerea mai marilor săi.

Aceasta inse nu stă in lege și legea nu-i dă acest drept nici unui fibiriu din Timiș, nici chiar fibirului din Recaș.

Reprezentanța comună sau comitetul comună, afară de nește străini, avanițe, a stat bărbătește pe temeiul legii, nu s'a spăriat de strolimbăturile și flușturiile fibirului, care însuși a comandat ședința meritriă, și au respins netemeinica propunere și pofta a sa. Toți s'au strâns lângă preotul lor și l'au spriginit. Cel dintăiu a fost primariul sau chiesul comunei însuși. Și când bașibojucul dând din picioare și sforând din nas ca un nebun a încercat se infrice pe primariul, acesta i-a respuns: Domnule, multe ț-am făcut pe voiă, inse aceasta nu ț-o fac; io contra legii și a nații mele nu vreau se păcătuesc. Dacă nu-ți place, iacă pecetu, io me mulțamesc mai bucuros de slujbă, de cât se me laped de neamul meu când el suferă și luptă pentru dreptul său. — Și Domnișorul de la Recaș a avut totuș obrazul se-l destitue pe acest chies de omenia si Român de cinste. — Asemene încearcă se sparie și se infrice și pe jurații comunei, pentru ca la a doua sau la a treia încercare totuș se-și ajungă scopul, se batjocurească Chiseteul ca se ridă lumea.

Dară avem nădejde in Dumnezeu că va lumina și va întări pe toți oamenii de bine și de omenia din Chiseteu, unde nu sunt lăpădeturi și vândători de neam și de biserică. Și dacă ar fi vre unul lăpădat, il vom da lumii se-l cunoască și se o pățască ca episcopul al doilea bisericesc din Chiseteu. Pacea intre oameni și iubirea intre consăteni

este mai bună și mai scumpă ca ori ce comoară trecătoare, ca ori ce dar omenesc din mână păcătoasă. Iară cel ce vinde binele neamului, și a țării sale ascundă-se în fundul pământului său ca se nu mai fie între oameni și se nu mai vadă lumina scumpă a soarelui.

Numai până când poporul va fi una în bine și în rău, numai până atunci va fi tare și va trăi. Știm că Chiseteenții încă vreau se trăiască, însă numai ca Români în această țeară a strămoșilor...

La sfârșit însă ne-am mai ruga ca și venerabilul consistoriu diecesan considerând acest curent vandalic pe teritoriul duor protopresbiterate gr. or. române se nu creadă că dacă ia rola struțului pericolul dispare și focul care acum arde aici în flăcări mari se va stinge; ci cu toată hotărîrea și energia se-și facă datorința pe temeiul legii. De astădată atâta.

Eară ministrul de culte se răspundă, că de unde și până unde vine un subordonat al ministerului de interne se pună în comunele românești un strat tare pentru agitațiuni continue și o luptă culturală permanentă?

Toate sunt înzedar, Domnilor ministri. Cu voia și din inima Românuului liber și curat nici când și nicăieri nu va fi școală comunală.

Poporul român stă numai pentru școala sa confesională română. Școală maghiarisătoare nu-i trebuie.

Educația fizică a copiilor.

S'ar putea face o bibliotecă întreagă, stringându-se la un loc toate articolele de diare și cărțile, în care sistema actuală de instrucție publică și particulară a copiilor e osândită.

În chipul de creștere a copiilor, totul e de schimbat.

Cunoștințele pe care le capătă elevul în școale, multe puține, înțelese bine sau mai

mult pe jumătate, nu sunt așa potrivite, pentru ca să-i fie folositoare în societate.

Instrucția publică, la noi, se începe cu „desertul“, cu lucrurile de prisos; numai după ce crierul e obosit de muncă zădărnice, e pus la învățatură serioasă și folositoare.

S'a vorbit și se vorbește de surmenage, de îndoparea copiilor cu prea multe cunoștințe, — ceea ce le-ar produce oboseala și le-ar strica sănătatea.

Aceste surmenage e mai mult o vorbă. Crierul tânăr și mai ager al copilului poate să-și asimileze multe cunoștințe, fără să se obosească. Condiția însă, pentru aceasta, e ca să se știe alege ceea ce e folositor de învățat, din ceea ce e de prisos.

Ori-cine a observat pe copii, chiar dintre cei răi la învățatură cu câtă curiositate întrebă despre cauzele lucrurilor pe cari le ved înaintea ochilor, de modul în care se produc osebite fenomene fizice sau sociale.

Adevărata educație ar consta în a răspunde copilului la aceste întrebări pe care instinctiv și le face, iar nu de a-l silii să învețe papagalicește versuri schioape, povești din alte vremuri, limbi nevorbite și nefolositoare, nomenclaturi de mii de fosile, sute și mii de date istorice, etc.

Afară de acest defect al prisosului de lucruri nefolositoare în învățământ, neglijată e cu totul educația fizică a copiilor în școlile noastre.

Copii de prin școli, mai ales de prin internate, sunt supuși la o adevărată tortură fizică.

D'abia li se iartă să alerge de colo până colo; în clase, niște profesori vrednici de vremea lui „tpto tptois“ țin cu oarele pe școlari ca pe niște mumii, nedându-le voie să facă o mișcare.

În internatele noastre, copilul e sculat la 5 oare de dimineață, — par'că ar fi vreme de asediu, — și ținut toată ziua cu nasul pe carte, cu recreații de 5—15 minute.

O reformă trebuie să se facă și ne pare bine că actualul ministru al instrucțiunii a luat câteva măsuri în această privință.

Iată câteva din ele.

Poesia pășitului.

Pe drumu Dobrinului
Rupseiu osia carului
Când fu gata osia
Mă cuprinsă și noaptea.

Pleacă voinice de poți
Mai departe printre colți
Pe unde n'ai mai umblat
În loc așa blăstemat.

Cuget acum ce se fac
Pe drumul ne mai umblat
Și cu noaptea după cap
De feară incunjurat.

Strigaiu desperat odată
De s'a uđi 'n țeara toată
Strigaiu și de două ori
Se resune peste mări.

Când strigaiu a treia oară
Fearăle mă impresoară
Ajutor nu-i nici de o parte
În așa străinătate.

S'a introdus, dice un confrate, în unele internate d'ale statului baie pentru elevi, fără de care nu este curățenie și sănătate.

S'a introdus în seminarii și în institutele de fete gimnastica. Resultatele la examenele de est-timp au fost mai pre sus de toate speranțele.

Se introduc acum jocurile. Astfel deja la școala normală de institutori d. e. din București și la asilul „Elena Doamna“ jocuri de lawn-tennis și se vor duce treptat și la celelalte școale.

Se iau măsuri ca internii, cari nu pot să meargă să petreacă vacanțele în familii, să fie duși la munte ca să capete cu însă-nătoșirea trupească și acea seninătate de minte pe care o dă o vacanță petrecută vesel într'un aer curat. Pentru fetele de la asil, fosta mănăstire Brebu din Valea Dof-tanei s'a reparat și s'a mărit. Pentru băieți, până la zidirea internatului de vară de la Bușteni, se vor trimite câți mai mulți vara pe la diferitele mănăstiri din țară, situate la munte.

Noi am dori ca să se vie cu o reformă generală, acordându-se exercițiilor fizice o extensiune cât se poate de mare, pentru ca s'avem copii cu minte sănătoasă în corp sănătos.

În aceste privințe ar fi timpul suprem și și necesar dacă am imita cu rațiune și noi popoarele și țările esterne înaintate, că-ci avem deja prea mulți schidoli și la corp și la minte.

Din legile țării.

Legea despre economia și poliția de câmp.

Capul VI.

Despre grădina și plântarea de pomi.

(Continuare.)

§. 43. Comunele sunt obligate, amăsurat estensiunii hotarului și a drumurilor și a teritoriilor ce sunt de a se plânta cu arbori, a susține o școală de pomi bine arangiată cel puțin de mărimea unui pătrariu de juger catastral.

În care comună nu este încă școală, comuna este datoare în timp de un an după intrarea în vigoare a acestei legi, a dispune

Carul cu bogajia
Stă în glot ca trestia
Nu se mișcă 'n sus și 'n jos
Căci din glot nu e de scos.

Cine nu știe bine drumu
Nici timpul oportunu
Arare-ori nu pătimizește
Când apoi se pocăește.

Runcul, în 1894.

Constantin Giurgescu.

Doine din Bănat.

— Culese de Iulian Puticiu inv. în Pobda. —

Mai voesc cu boala în oase
De cât cu uritu în casă,
De boală m'oi svidui
De urit cât oi trăi.

Tu te duci badeo cătană,
Tu te duci badeo te duci
Și pe mine nu mă duci,
Du-mă badeo și pe mine
Și mă fă brău lângă tine,
De ț'a părea că mi-s grea

FOIȘOARA.

Poesii populare.

Pomule cu frunză lată
Nu-mi faci roadă nici odată
Te-oi tăia din rădăcină
Se nu-mi faci umbră 'n grădină.

Đis'am de câte-va ori
În tot atâtea primăveri
Că te-oi tăia din cloambă 'n cloambă
Dacă tu nu mai faci roadă.

De făceam ce-am đis dintâia
În locul tēu implântam vie
De făceam ce-am đis odată
Aveam roadă 'nbelșugată.

Ce o trecut, trecut rămâie
Însă așa se nu mai fie
Ori prin firez nobilat
Ori prin secure tăiat.

Runcul, în 1894.

Constantin Giurgescu.

designarea locului potrivit pentru grădina de pomi și a o prevedea cu toate însușirile necesare.

Municipiul hotărăște dacă și intru cât se poate absolvi câte o comună singuratică de la designarea teritoriului și instituirea grădinei de pomi, sau în cari cazuri se pot asocia mai multe comune vecine spre înființarea și susținerea unei grădini sau școli de pomi.

§. 44. Despre înființarea și manipularea școlii de pomi comunale, pre cum și despre ingrijirea pomilor plântați, pe drumuri și locuri publice dispune antistia comunala.

Manipularea școlii de pomi, dacă nu se aplică spre acest scop vr'un separat organ specialist, atunci se poate încredința învățatorului poporal pre lângă o renumerațiune ecuitabilă.

Unde sunt mai mulți învățători această manipulare se concrede aceluia pe care-l alege reprezentanța comunala spre acest scop.

§. 45. Manipulatoriul școlii de pomi este datoriu a instrua copii din comună obligați a cerceta școala în pomicultura practică pe baza îndreptariului și a planului de învățământ ce le va da ministrul de culte și instrucțiune publică în înțelegere cu ministrul de agricultură.

(Dacă nu învățatoriul este manipulatoriul școlii de pomi, totuși învățatoriul este chemat a da învățătura).

§. 46. Municipiul hotărăște prin statut că are din arborii împodobitori sau din pomi să se plămădească și cultive în școala de pomi comunala și ca pretotindinea, unde se cultivă mătăsăritul sau se poate domicilia mătăsăritul și unde pământul și clima sunt priincioase culturai de duși sau frăgari, să se cultive cu deosebită ingrijire frăgari în interesul mătăsăritului.

Unde se poate popularisa impletitul de corfe sau coterițe acolo să se cultive mai cu seamă nuielele de salcă de impletit.

§. 47. Mlădițele dobândite din grădina de pomi să se întrebuițeze în rëndul prim spre scopul plantațiunilor amintite în paragrafi 13 și 14, spre legărea pământului năsipos, apoi a țermurilor peșiși spre asigurarea și scutirea contra spălăturilor și surpăturilor; mai departe spre plântarea drumurilor publice, a stradelor și altor teritorii nepotrivite pentru cultura de plante, pre cum și a locu-

lui de pășunat, care este proprietatea comunei.

Mlădițele de cari comuna nu are lipsă antistia le poate vinde cu un preț moderat locuitorilor comunei și anume în rëndul întâiu acelor, cari le vor întrebuița spre scopurile anumite în paragrafi 13, 14 și 47. Mlădițele întrecătoare le poate vinde liber.

Suma încursă din vëndarea mlădițelor se poate întrebuița numai spre scopurile școlii de pomi.

§. 48. Dacă în vro comună teritoriul designat pentru școală de pomi nu se aranjează în timpul statorit în capul 43, sau dacă școala de pomi s'a neglijat și comuna nu face rënduială nici în timp de un an socotit de la prima admoniare incoace, autoritatea va face investițiunea școlii de pomi pe spesele antistiei comunale neglijente.

§. 49. Paragraful 134 articolul de lege I din 1890 prin aceasta se abrogează.

Municipiile hotărăesc, că cari drumuri și în care timp au se fie plântate, apoi că la cari anumite drumuri pomii să se pună pe corpul drumului sau afară de el și în ce de-părtare unul de altul și ce fel de pomi să se pună pe toate drumurile, adecă și pe drumurile statului.

Cronică.

Sfințire de biserică. În ziua de Sânta-Măria, Luni în 27 August nou, Prea Sfinția Sa Episcopul diecesan Ioan Mețianu va sfinți cu deplină pompă nou zidita biserică română gr. or. din Maierile Timișorii. După banchetul festiv se va ține în grădina bisericii ruga și veselia poporului, împreună cu concertul mai multor choruri vocale și cu joc. Această rugă a fost totdeauna prea bine cercetată de către numerosul public din loc și dimpregiur.

Românii din Torontal. Sfințirea școlii în Ecica. Junimea română din Ecica invită la festivitatea și la concertul împreună cu joc și cu petrecere românească, ce se arangiază din incidentul consacrării noului edificiu școlar din loc, în ziua „Sântei Mării“, la 15/27 August 1894. —

Concert în Beba-veche. Tinerimea română din comuna Beba-veche, va aran-

gia cu datul de 14/26 l. c. un concert împreună cu dans.

Luptă valahă-maghiară. Sub acest titlu scriu foile patriotice, că în 13 August n. în comuna Medveș, comitatul Timiș, un fecior maghiar A. Vajda a insultat o femeie valahă. Aușind fiii ei de aceasta au căutat pe Vajda și l'au bătut sângeros. În decursul bătăii ambele partide au căpătat sucurs și bătaia a luat dimensiuni mari. Mai rău a pățit'o Gábor Molnár, a cărui mână au sdrobit'o cu măciucele. Pe frații Petru și Atanasiu Marincu gendarmii i-au deținut. — Tot vechia dicală. Cam tot așa s'a întemplat mai anii trecuți în Folea, unde asemenea nește servitori și birși venetici au insultat și au provocat chiar și armați pe pacinicul popor român din Folea, și pentru că acesta s'a apărat, a fost pedepsit cu mai mulți ani prinsoare, ear atentatorii au ramas liberi, neatinși și oameni de omenia.

Croații contra Maghiarilor. Sub titlul „Agitațiune contra Maghiarilor“ i-se raportează din Zagrabia lui „Bp. Hirlap“ din 12 August n. că camera comercială și industrială din Zagrabia este cuibul tuturor agitațiunilor vehemente contra Maghiarilor și contra politiceii economice maghiare. Din acest cuib s'au condus toate alegerile cari au manifestat cea mai demonstrativă dușmăniă și ură contra a tot ce este maghiar. În fața acestei agitațiuni ne umplēm de ingrijiri cugetând la esposițiunea mileniului. Ei vor mișca toate petriile, ca Croația să nu participe la acea esposițiune sau să facă un fiasco urieș. Așa sunt domni aceștia, suspină corespondentul, în Pesta fățărese sinceritate și prietiniă, ear' a casă sunt dușmani și agitatori de moarte ai Maghiarilor. — Pre cum v'ați sărat așa măncați!

Inima regelui Italiei. Foile din Roma aduc știrea că regele Italiei Umberto va crește pe spesele sale pe fiul redactorului Bondi ucis de anarhiști în Livorno. Regele a încuștințat despre aceasta intențiune a sa pe familia repausatului redactor.

Înaintări. Între elevii anului al patrulea ai școlii de cadeți ces. și reg. din loc, cari au depus în 18 August n. jurământul ca absolvenți ai acelei școlii și au fost înmii substituți de oficeri ces. și reg. ai armatei comune regulate, aflăm și pe urmă-

Fă-mă lumină de său
Și-mă poartă în sinul teu,
Fă-mă lumină de ceară
Și-mă poartă subsuoară
Când badeo vini sara,
Eu tare te-oi lumina
De cătane o întreba
Ce lumină i asta,
Asta-i lumină de său
Mândruță din satul meu,
Asta-i lumină de ceară
Mândruță din a mea țară.

Nu fi măndro amărită
Că mai sunt voinici ca mine
Și i trăi cu unul bine,
Fie voinici cât butuci
Dacă tu drăguți te duci,
Fie cât frunză și earbă
Dacă nu-i unu de treabă.

Fă-mă Doamne ce mi face
Fă-mă Doamne ciocară moartă
Ca se sbor la nana 'n poartă
Să ved eu cum ea se poartă,
Cu ciucuri mici retezați

Și cu poale în șapte lați,
La țolu de înainte
Se uită feciori cuminte,
Dar în latu de la șași
Se uită chineji mici,
În latu cel din napoi
Se uită chineji noi.

Haida murgule mai tare
Să ajungem la sat cu soare
Că am o mândră ca ș'o floare,
Să ne gate ea de prânz
Mie turte și scoverdi
Ție o troacă de ovés,
Mie pat inperinat
Ție jastru măturat.

Pe socacu ce mi drag
Tot cărări mucii se-mi fac,
Dar cărările făcuii
Și pe mândra n'o vėquiu,
Dar vėquiu pe maică-sa
Cu o mătură măturând
Și din gură blēstemând
Și cu ochi lăcremând.

Mă rugaiu maico de tine
Să ți ni dăle pentru mine
Să-mă dai în sat cu tine,
Și tu dăle nu ținuși
Și în sat nu-mă dăduși,
Mă dăduși în țară străină
Unde nu cunosc pe nime,
Și tu maico-mă așteaptă
În toată Dumineca
Cu apșoară rece în vasă
Cu prânđuțiu cald pe masă.

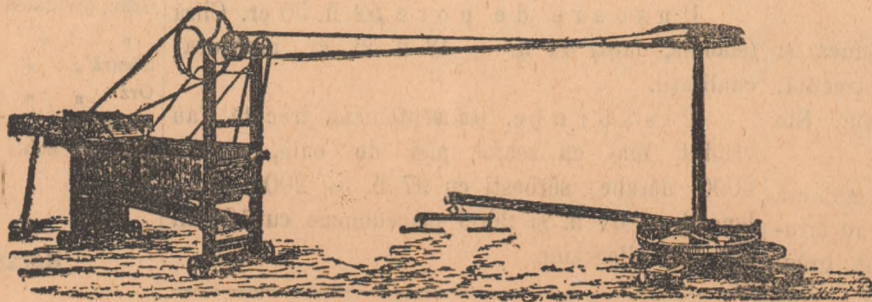
Am un bade tinerel
Ca și-o lună de inel,
Dar vrea alta să-mi-l ea
Dău se nu îl dea,
Și vrea alta să-l sėrute
Dău să nu-i ajute.

Singurul.

Într'o frumoasă zi de toamnă s'au început prelegerile. Învățatoriul a însemnat fie-cărui elev nou venit locul său, și a început a striga catalogu. De abea a încheiat aceasta, și se și aude bătând la ușa școlii.

Lista prețurilor franco.

Garanța
cea mai deplină.

Lista prețurilor franco.

Garanța
cea mai deplină.

E. GRÜNBAUM, Timisioara

suburbiul Iosefin, strada Hunyadi, vis-à-vis de casa comunala

are onoare a recomanda, garantând pentru construcțiunea cea mai bună și pentru lucrarea cea mai perfectă, onor. public
agronom firma sa care vinde

Locomobile si masine de vapor de imblatit

din probatele fabricice ale domnilor

Clayton & Schuttleworth, pre cum si de la Marschall Sons & Comp.

cu prețurile originale.

Mai departe recomandă bogatul său deposit de

masine de trierat si masine cu cuie de imblatit

numai fabricate **originale** (imitațiuni mici) de Clayton & Schuttleworth, Hofherr & Schranz, Epple, Maiffarth, Kropf etc.
sub deplină garanță, cu prețurile cele mai ieftine și cu modalitățile de plătire cele mai comode.

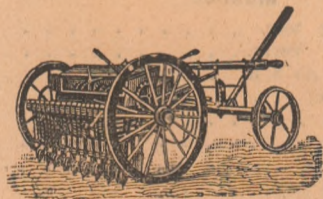
Aici se mai pot procura prompt și ieftin

părți d'ale mașinelor in rezervă,
roate de locomobile, udătoare, curele, faurie de câmp,
foi de faur, oleu de mașine, țevi de cazan etc.

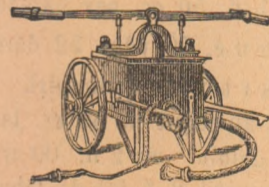
Afară de aceea se mai găsește toate celelalte articole de sezon, pre cum :

mașine de cosit, greble de fân, trieretoare, mori curățitoare,
apoi :

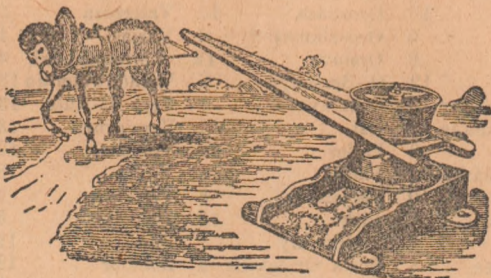
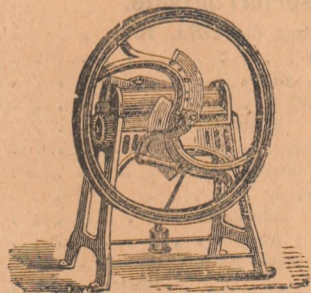
unelte pentru cultura pământului, mașine de sămănat in deposit.

Are atelier bine renduit pentru reparaturi.

Lucru solid și ieftin.

5-8

